

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XIII 15 Kč / 0,8 €

4/2011

ETS festival 2011

Evropský tensingový festival nadchl všechny

Střídání generálů

rozhovor o předání žezla mezi generály

Léto v YMCA

období plné zážitků je za námi, připomeňme si je

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními či přidruženými členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

K ymkařskému létu, patří především tábory...

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger

Gabriela Boková

Štěpán Černý

Andrea Gröschlová

Filip Rajnoch

David Strádal

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříčí 12

115 30 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.

Bezručova 212/17, Český Těšín

Uzávěrka: 20. 8. 2011

Uzávěrka příštího čísla: 20. 10. 2011

Milí čtenáři!

Léto v Ymce je tradičně košaté a především táborové, proto i v tomto čísle Proteinu je několik příspěvků věnovaných právě této specifické aktivitě. Jeden z nich je poněkud výjimečný – návštěva hlavního hygienika České republiky pana Michela Víta na táboře YMCA Živá rodina, vše proběhlo ku spokojenosti všech, takže děkujeme za dobrou reprezentaci Ymky.

Neměli byste ovšem přehlédnout hned první článek o udělení státního vyznamenání německé tenisářce... jsem zvědavý, kdy se něčeho podobného dočkáme i v naší republice. :-)

Asi zásadní informací tohoto čísla je skutečnost personální výměny na pozici generálního sekretáře YMCA v ČR. Přinášíme rozhovory s odstupujícím i nastupujícím generálem.

Na závěr je tu první část příspěvku z konference YMCA v proměnách času, zajímavý, doporučuji!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochuťnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Spolupracovnice CVJM...**
Jaroslav V. Hynek a Miki Erdinger
- 5 Představy o životě...**
Jaroslav V. Hynek
- 6 Léto v YMCA**
Jaroslav V. Hynek
- 8 Tábor YMCA Praha pro Prahu 5**
Alžběta Molnárová
- 10 TSCZ 2011 – Metamorphosis**
Markéta Radová
- 13 Týden v pohybu aneb MOVin!**
Miki Erdinger
- 16 Ideály tělovýchovy**
Lewis W. Riess
- 19 Hlavní hygienik M. Vít sondoval
ČRDM**
- 22 YMCA T. S.**
Filip Rajnoch
- 24 Rozhovor s odstupujícím GS**
Vojtěch Berger a Jaroslav V. Hynek
- 26 Rozhovor s nastupujícím GS**
Vojtěch Berger a Jaroslav V. Hynek
- 28 Pokus a obnovení YMCA**
Michal Šourek
- a mnoho jiného...

Spolupracovnice CVJM obdržela státní medaili za zásluhy

Nadine Jording, dobrovolná spolupracovnice CVJM (německé YMCA), byla dne 26. srpna 2011 oceněna státní medailí za zásluhy za přínosnou dobrovolnickou práci.

Šestadvacetiletá lékařská asistentka z Bochumi Jording Nadine je velmi nadšenou dobrovolnicí v německé YMCA již 12 let. YMCA se zaměřuje na práci místní mládež ve více než 2 200 klubech či vesnicích. Jednou ze součástí práce Ymky je hudební aktivita pro mládež – Ten Sing.

Od 14 let vedla jako dirigentka a vedoucí workshopů regionální tensingovou skupinu s více než 50 účastníky. Tehdy vedla skupinu o téměř 50 členech. Na základě své výborně znalosti angličtiny podpořila jako překladatelka mezinárodní tábor pro mládež v Michellstadtu a od roku 2007 je činná také v oblasti volného času.

Jording se velice zajímá o mezinárodní rozměr Ymky. Pět let byla německou delegátkou a členkou evropské mezinárodní skupiny Ten Singu, kde hájila zájmy německého tensingového hnutí. Od roku 2005 je také delegátkou mládeže celoněmeckého výboru YMCA, a spolupořádala výroční zasedání evropské Ymky. V roce 2010 byla Nadine Jording zvolena na čtyři roky do předsednictva Světové aliance YMCA.

Jording vynakládá mnoho svého času a osobního odhodlání pro práci s mladými lidmi: „V mládí jsem hodně získala od svých vedoucích v Ymce. Ten Sing mi dal možnost rozvíjet svou kreativitu, vyzkoušet sama sebe, umožnil mi dělat chyby v bezpečném prostředí a růst v odpovědnosti. Tyto zkušenosti ze mě udělaly člověka, kterým jsem dnes. Jsem zapojena do Ymky, aby si mohlo mnoho mladých lidí splnit své sny, rozšířit obzory.“

V pátek 26. srpna 2011 obdržela Nadine Jording v Bellevue Palace medaili za zásluhy Spolkové republiky Německo. Ta se uděluje od roku 1955. A to jako Spolkový kříž za zásluhy za vynikající výsledky v oblasti politické, ekonomické, kulturní, duchovní oblasti.

Dle zprávy na cvjm.de přeložili a upravili J. V. Hynek a Miki Erdinger, foto: cvjm.de

Představy o životě...

Svůj věk vydělte 2, vraťte se do té doby, vybavte si, v jaké jste tehdy žili situaci, v čem byla situace jiná než dnes – škola, práce, rodina, politika, zdraví... to jsem žil v jiném domě, městě, studoval, neměl jsem děti...

Když jste se tehdy dívali do budoucna, plánovali si, snili, tvořili si představy... snažili jste si představit co bude za 20 let... jaké představy jste měli o svém životě? Co jste si plánovali? Na kolik se vaše představy vyplnily?

Představa (z něm. Vor-stellung) je velmi široké označení pro obsahy či obrazy, které si vědomí „staví před sebe“ jako témata. Ačkoli jsou představy vždy více nebo méně závislé na zkušenostech (vjemech, zážitcích), je pro ně charakteristický aktivní podíl vlastního vědomí nebo i tvořivosti. Představa je hlavním nástrojem praktické orientace ve světě, rozhodování a jednání. Čím méně má člověk vstupních informací, se kterými může pracovat, tím musí použít větší podíl fantazie (z řec. fantasma, obraz, prelud – rozvinutá představivost či obrazotvornost, silně uvolněná od všech zkušeností) a jeho představa se tak může se skutečností o to více míjet, být iluzí a omylem. Iluze je pak mylný smyslový vjem. Vždy vychází ze skutečného podnětu, který je smyslovými receptory chybně interpretován. Odtud v přeneseném smyslu – klamně očekávání, mylná naděje. Mezi hlavní příčiny iluzí patří aktuální emocionální vyladění pozorovatele. Nejsugestibilnějším faktorem jsou pak naše vlastní očekávání a přání.

Falešné představy – se nemusí týkat jen našeho osobního života, ale i sebe samého, nebo také celkového pohledu na svět. Celé národy mohou žít v klamně předstávě... Izraelský národ čekal Mesiáše – intenzivně dokonce ve správné době, ale jejich představa byla natolik odlišná od reality, že jim znemožnila pravého Mesiáše rozpoznat.

Lidé ale tápou, jsou nejistí, obracejí se ke kartáčkám, věštcům, horoskopům... se snahou poodhalit svou budoucnost a tím si zajistit alespoň trošku jistější představu o zítřku. Proto fabulujeme, sníme, chodíme na romantické filmy, které nám deformují realitu a pak celý život očekáváme nereálné... a tak žijeme život, kterým se míváme s tím opravdovým, protože jej celý prosníme v našich představách, fantaziích a snech. Líbí se nám fil-

my a knihy o cestování časem, kde je možné měnit realitu návratem do minulosti či juknout do budoucnosti. To vše jsou ale jen úniky od našich reálných životů. Další lidé se opíjejí, berou drogy, které je vzdalují od reality ještě drastičtějším způsobem, často s fatálními důsledky.

Proč tedy nechceme žít v realitě; nebo to neumíme? Proč z ní utíkáme? Copak život v realitě je tak špatný? Tak nudný? Možná, že jsme se dnes dostali už tak daleko, že jsme si schopni položit otázku – co je dnes vlastně realita? Co ještě patří do reality a co už je umělé? Je film ve 3D přiblížen se realitě, nebo dalším krokem ke zhmotnění našich představ či spíše až iluzí? Mám obavu, že jsme se vydali směrem, který by se dal popsat takto: Nelíbí se vám realita? Nevadí, vytvoříme si umělou, virtuální... bezpečnou, tam kde je vše jen jako, kde důsledky mého rozhodnutí nenesou zřetelný, konkrétní dopad.

Lukáš ve svém evangeliu 24,45 píše: Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli Písmům. V epistoletě Efezským 4. kapitole v 10. až 23 verši Pavel ukazuje jak vnímat věci kolem sebe. V 17. verši píše: ...nežijte tak, jako žijí pohané podle svých marných představ, dovolím si doplnit = ne v realitě, v pravdě, protože pak míváte cíl.

Ať už se člověk v životě ocitne v jakékoliv situaci, potká ho cokoliv, je důležité se neuzavřít do svých představ, fantazií, iluzí, ale zůstat otevřený vůči Bohu. Ač si umíme představit, vysnit, vyfabulovat, ten nejkrásnější, ideální život, může to být pořád jen naše marná představa, marnost naší mysli, touha kráčet životem podle marné, nereálné, nepravdivé představy. To je produktem zatemnělé mysli, nevědomosti, zatvrzelého srdce, otupění, jak ve zmíněných verších uvádí dále Pavel.

A ne náhodou se ve 3. kapitole od 14. verše modlí za pravý opak: ... abyste mohli pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží... Tím, který... může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit.

Neomezujeme své životy svými přizemními představami. Neokrádejme se našimi úzkými, nízkými a plytkými sny před skutečnou šířkou, délkou, výškou a hloubkou života v plnosti, kterou nabízí Bůh. Kež bychom dokázali být v každé situaci otevření Jeho reálným impulsům, které nám do našich životů posílá a uměli jim porozumět.

J. V. Hynek

Léto v YMCA

Každý má rád jiné roční období. Známe zastánce jara, zimy i podzimu, ale jsem přesvědčen, že nejvíce příznivců bude mít léto. V Ymce je léto zasvěceno především táborům. V letošním roce jich Ymka pořádala 60. O některých z nich si můžete přečíst na dalších stránkách. O krátkých přátelských návštěvách generálního sekretáře, Andrey Gröschlové a mé maličkosti, na několika dalších se s vámi podělím nyní.

Každý rok se snažíme s generálním sekretářem navštívit několik ymkařských táborů. Nejde o žádnou kontrolu či inspekci (těch si zažijí vedoucí dost ze strany hygieny a donátorů – tím neříkám, že je to špatně, kontrola musí být), ale o poznání konkrétních lidí, ymkařů, programu, technickém zázemí tábořišť apod. Toto léto jsme podnikli 2 cesty, na kterých jsme měli v plánu navštívit 7 táborů.

První zastávka první cesty byla na táboře YMCA T. S., který proběhl na Kláskově Mlýně v Polici v Jemnici. Je to velkokapacitní tábor, na kterém bylo přes 100 účastníků, ale díky rozdělení do skupinek si i tak mohli děti prožít tu pravou táborovou atmosféru. Bydlí se tu v chatkách, ymkařská vlajka visela na stožáru, dětem chutnalo... K dispozici je tu velký bazén, který byl využíván i k různým vodním hrám. Zaujal nás např. jeden plný pytel vršků od PET lahví – ty sloužily právě k tomu, že je měla družstva lovit ze dna bazénu. V táboře jsme byli nejen mile přijati, ale ihned s námi podepsali i dokument návštěvníka táboře, podle předpisu. Zkrátka vše jak má být.

Druhou zastávkou byl shodou okolností opět tábor YMCA T. S., tentokrát však zcela jiný – tábor skautské skupiny. Několik týpek se tyčilo na břehu rybníka uprostřed lesa u Lipnice v okrese Jindřichův Hradec. Čistě dívčí tábor jevil znaky nejen dívčích rukou – všude pořádek a čistota a uspořádanost až harmonie, ale zároveň i velké znalosti různých skautských vychytávek – lednička, jímka, voda, sklípek,... Skautky nás ochotně provedly a na všetečné otázky odpověděly... vůbec se nám nechtělo odjíždět z tohoto romantického koutku a příjemné atmosféry, ale co naplat, měli jsme plán, který jsme museli dodržet a tak jsme se vydali na poslední tábor tohoto dne.

Tím byl English Camp YMCA Husinec v Albrechticích nad Vltavou. Opět zcela jiný charakter. Tábor probíhal

v budově, šlo především o angličtinu, i když trénovanou při různých činnostech. Asi 50 účastníků různého věku měla možnost komunikace s rodilými mluvčími, součástí programu byl ale kladen důraz i na křesťanský aspekt. Zde jsme i přenocovali a ráno hurá na další cestu.

Vyrazili jsme do směr Svojšíň, kde měl probíhat tábor YMCA Klatovy na Valečkově mlýně. Lilo jako z konve a vůbec se nám nechtělo vystupovat z auta. Ani jsme nemuseli, neb jsme po marném hledání zjistili, že ho museli organizátoři na poslední chvíli o týden odložit.

Suchou nohou jsme se tedy přesunuli o pár kilometrů vedle, kde probíhal již tradiční tábor YMCA Praha na Kosím potoce. Také tady šlo o klasická týpí, postavená na dvou březích potoka – starší a mladší sekce. Tady byli předem domluveni, že vymyslíme něco do programu. Udělali jsme znalostní testík, jednu ymkařskou hru na trojúhelníky a také určitou formu evaluace, aby vedoucí měli zpětnou vazbu, který prvek (duch, duše a tělo) mají děti pocit, že si na táboře zatím nejvíce rozvinuly. Počasí tu sice moc nepřálo, ale v žádném případě jsme neměli pocit, že by kazilo skvělou tábořnickou atmosféru.

Druhá cesta byla severní – začala v Dolní Světlé v České Lípě, kde proběhl tábor YMCA Děčín. Parádní místo, příjemní lidé, vše sršele příjemnou, pokojnou a srdečnou atmosférou, opět se nám nechtělo odjíždět.

Pak opět velká změna, vysokoškolské koleje v Liberci – tábor Manželských setkání Živé rodiny, de facto nově vznikající YMCA Familia. Přednášky, skupinky, aktivní chuť pracovat na svých vztazích... opět srdeční lidé...

Přesun do Nového města nad Metují, rodinný tábor YMCA Živá rodina, opět pokojná a milá atmosféra, tábořiště dokonce s tělocvičnou, milí lidé...

Finále proběhlo na Veverské Bítýšce, ne už táboře, ale skautském kurzu pro rádce YMCA T. S. Velmi sofistikované, milé a zase naprosto jiné...

Závěr? Neuvěřitelná rozdílnost forem, ale stejný Duch! Díky všem těm stovkám ochotných vedoucích!

Jaroslav V. Hynek, foto: autor textu

Tábor YMCA Praha pro Prahu 5

Od 1. do 7. 8. jsem dostala skvělou příležitost jet s YMCA Praha na tábor pro děti ze sociálně znevýhodněných rodin a dětského domova pro cizince. Sraz byl v pondělí ráno za vytrvalého deště u metra Anděl, což se ukázalo jako nepraktické, neboť jsme se záhy museli přepravovat pomocí MHD na Hlavní nádraží se skupinkou 14 dětí a cestovních tašek, které byly dvakrát větší než děti samy. Naštěstí nám maminky, které přišly děti vyprovodit, s přesunem pomohly. Pak už nás čekala cesta vlakem směr Tanvald, tam přestup na další vlak a cesta pěšky do Janova nad Nisou.

Co to? Na nádraží nás přepadli pralidé! Něco po nás očividně chtějí! Naházíme proto batožinu do auta a následujeme je... cestou hrajeme hry. Naštěstí se vyčáslilo, a tak k chatě, která se na další týden stane naším domovem, přicházíme už za slunečného počasí. Děti jsou sice po cestě otrávené (nejsou zvyklé chodit pěšky), ale jakmile vidí chatu, tak ožijí a začnou se zabydlovat. První den nás ještě čeká klasické seznamování (jak já miluju ledolamky!) a stanovení pravidel. Děti si je stanovují samy, jakoby přesně věděly, co nemají, ale stejně budou dělat...

Celkem je nás tu tedy na chatě Velký Semerink, která patří Praze 7, čtrnáct dětí od osmi do patnácti let a pět vedoucích: hlavní vedoucí Kuba a Eliáš, Míša, Milda a já. Nejméně zkušeností s „živějšími“ dětmi mám nejspíš já, proto mám první dny hlavu jak pátrací balón, ale časem si zvykám a docela se mi to začíná líbit.

Hlavním tématem tábora byl pravěk, děti se rozdělily na dva týmy – sběrače a lovce a ty spolu

soutěžily. Za každou hru získávaly území na obrázku pravěké krajiny. V průběhu týdne jsme tak absolvovaly řadu dobrodružných her včetně běhacích „Veverka“ (nikdy nechtějte být šavlozubý tygr!), výroby kostýmů a totemů, noční bojovky nebo dne nazvaného přízračně „Survival“, který zahrnoval vaření v lese, průchod pravěkou pavučinou nebo přesun po laně přes rozbouřenou řeku.

Na závěr Survivalu nám hezky přišlo a tak jsme si den v přírodě užili se vším všudy. Dětem se den moc líbil, některé dokonce konstatovaly, že čím déle chodily, tím méně je to bolelo a přišly tak na to, že i chůze lesem může být zábava.

Za zmínku stojí i kuchařské umění hlavního vedoucího Kubu Rouna, který nám po celou dobu tábora připravoval vybrané speciality, děti si dokonce chodily přidávat.

Na konci tábora jsme sice byli všichni unavení, ale také jsme si to čím dál víc užívali, děti jsme vzali na výlet do Jablonce nad Nisou, opékali jsme buřty a zpívali u ohně, vyrobili jsme si na památku pravěké trofeje z moduritu, malovali jsme na kameny a závěrečnou hrou se rozhodlo o tom, že zvítězili sběrači. Odměnění však byli všichni: oba týmy sladkostmi a drobnými dárky v krabici –

mamutovi a vedoucí dobrým pocitem z toho, že se dětem hry líbily. Nakonec přišlo to nejlepší – dlouho očekávaná a vyprošená diskotéka. Pořádně jsme to rozbalili na tanečním parketu, děti zahnali do postelí, naposled zaznělo „Máš má ovečko...“ a šlo se spát.

Cesta zpět probíhala opět za deště, ale ve vlaku jsme uschlí a krásně se prospali až do Prahy, kde na děti čekal zase jejich běžný život, mnohdy ne zrovna lehký. Jsme ale rádi, že alespoň na chvíli si z něj mohli s námi odskočit do krásné přírody Jizerských hor.

Myslím, že podobné akce jsou velice potřebné, ať už pro samotnou Ymku, která se tak dostává do povědomí veřejnosti, tak také pro děti, které se běžně nedostanou ani za hranice Prahy, natož do pravěku! Všem organizátorům z YMCA Praha patří tímto velký dík, jakož i Praze 5 za financování celé akce.

Alžběta Molnářová, foto: archiv autorky

TSCZ 2011 - METAMORPHOSIS

Den má 86 400 vteřin, tedy 86 400 okamžiků, momentů, chvil, ze kterých si odnášíme kopu zážitků a vzpomínek. Kolik vzpomínek se nám potom nastrádá za 13 dní a ještě k tomu TENSINGOVÝCH?!

Ano, ano, drazí tensingáři, tensingářky a tensingáčata. Už určitě víte, že je řeč o TSCZ 2011, letos pod názvem Metamorphosis, ale to není vše! Letošní rok byl totiž mnohem akčnější, jelikož se konal i Evropský tensingový festival Movin, který je jen jednou za 5 let! Dovedete si představit 2 300 tensingářů z přibližně 29 různých oblastí na jednom místě? Sen, který se stal skutečností. Myslím, že Ti, co si nechali tuto velkolepou akci ujít, přišli o hodně, ale nemusíte zoufat! Skrze tento článek se Vám to vše pokusím nastínit a vtáhnout Vás do Naší tensingové holiday show.

Celá tensingová pout' začala 25. července, kdy jsme se střetli svými kormidly na TSCZ 2011

Metamorphosis (Proměny) v rekreačním středisku Star Line ve Svoru u České Lípy, kde jsme byli ubytováni na chatkách a v bungalovech.

Pobývali jsme zde od pondělí do pátku a pečlivě jsme nacvičovali společné písně a program na koncerty. Letošní hudební repertoár byl velice pestrý! Výběrem prošla Rihanna + Eminem – Love the way you lie, Toby Mac – Tonight, Bon Jovi – You give love a bad name, Mando Diao – Dance with somebody, Adam Lambert/Pink – Whataya want from me, Adele – Rolling in the deep, Usher – Dj got us falling in love again, Journey/Glee – Don't stop believin, Hezekiah Walker – Souled out, Čechomor – Včelín + Gorale a vrcholem byl song Movin, který pro tuto příležitost složil Matúš Vránsky.

Samozřejmě byl každý den také obohacen workshopy, a to Muzikálem, Dramatem, Multimédií, Kapelou a Tancem a bylo to velmi vydařené.

Muzikál zazářil s *Glee* a jejich verzí *Halo* a *Walking on Sunshine* a bylo rozhodně nač koukat a také co poslouchat!

V Dramatu se zase vytvořili scénky na základě pantomimy s tématem „Vše zlé je k něčemu dobré“ a doprovázeny byly hudbou a celkově budily velmi dobrý dojem.

V Multimédiích jste mohli rozvíjet své dovednosti s fotografováním a díky našim nadaným fotografům vznikla táborová kronika, díky které si můžeme připomenout táborové chvíle.

V Tanci si to pěkně pařili na Dj Freshe a další hudební pecky a vznikla z toho vážně úžasná podívaná, ze které šel až mráz po zádech.

navazovaly workshopy a megasbory, poté obědy, nějaký ten polední klid a další várka zpěvu a workshopování.

Každý večer Nás zde čekaly také společné večerní programy ve formě zamyšlení, her a povídaní a samozřejmě zábavy, bez které by se to neobešlo! ☺

A také je třeba zmínit naši Kapelu, která odvedla pořádný kus práce a díky ní zněly všechny naše songy perfektně.

A jak tady vypadal tensingový den? Ráno jsme začínali společným tancem, který nás nakopl do celého dne. Potom jsme samozřejmě měli snídaň a po nich většinou

Po příjemně vyčerpávacím dni následovala večerka a spinkání. ☺

Ani letos nechyběla menší bojovka, kterou nás vedoucí jednu půl noc překvapili.

Úkolem bylo zachránit naše vírem infikované vedoucí a sehnat protilátku pro ně i pro sebe. Museli jsme se dostat lesem do laboratoře, kde nám protilátka byla vydána. To však nebylo

jen tak jednoduché. Cestou nás totiž mohli chytit zombie v podobě našich vedoucích a protilátku nám vzít, někteří proto šli na vrcholek třeba i 8x. ☺

A málem bych zapoměla na anděly, kteří probíhají každým tensingovým rokem a pokaždě

v Čáslavi v rámci Čáslavského hudebního festivalu a potom následně na Mělníku, kde jsme předvedli to, co jsme během těch dní dokázali a moc jsme si to všichni užili. (Můžete shlédnout videa z koncertu na youtube). Poté jsme byli ubytováni na faře na Mělníku, kde jsme byli pohostěni skvělou večeří, za kterou moc děkujeme. No posuďte sami, nezní to jako pohádka? A to ještě zdaleka netušíte, jak kouzelně pokračovala. ☺

je pěkné sledovat kreativitu a to, jak si navzájem děláme skrze drobnosti radost.

A čímpak bych tento článeček ještě okořenila, abych Vás tady už nezačala nudit? Letošní rok si odnášíme asi nejvíce hlášek, které vznikly za vtipných situací a myslím, že o srandu s nimi máme postaráno ještě na dlouho. ŠNEK! ☺

A když už se blížíme ke konci, ráda bych zmínila naše milé vedoucí, kterým patří velké DÍKY! Protože nás infikovali skvělou tensingovou náladou a celému táboru dali úžasnou atmosféru a každý z nich do toho dal kus sebe.

Tato část naší tensingové plavby utekla velmi rychle a byla zakončena veřejnou generálkou v místě naší ubytovny. Poté nás čekaly koncerty

Myslíte si, že už je konec? To tedy rozhodně ne, Svor byl totiž Naším odrazovým můstkem a startovní čárou k European TEN SING Festival 2011 v Německu!!!

Markéta Radová, foto: Filip Rajnoch

Týden v pohybu, aneb MOV in!

Evropský tensingový festival 2011

1993 – Dobelmühle, 1995 – Haugesund, 1997 – Kiskörös, 1999 – Litomyšl, 2006 Arhus, 2011 – Ziegenhein. I takto by se dala v kostce sepsat historie Evropských Ten Singových festivalů. Letošní šestý se konal v malém městečku mezi Kasselem a Frankfurtem.

Již při příjezdu bylo jasné, že toto místo patří Ymce a Ten Singu. Na ulicích vlály vlajky s logem festivalu a vlajky německé Ymky. Na každém sloupu byl banner, pěší cesty lemovaly šipky ke školám, k festivalovému městečku. Ulicí se potulovalo na 2 200 mladých lidí s visačkou na krku a na mnohých obchodech byla samolepka s logem festivalu (prý zde měli účastníci slevu). Město prostě žilo Ten Singem.

A jednoznačně všichni tensigáři žili festivalem. Areál určený pro trhy evokující čínské městečko byl naplněný až po okraj. Koncerty téměř 60 tensingových skupin, workshopy, jam stage, volejbal, frisbee, indiaka, kaple, chillout stan, talkshow, nafukovací atrakce, taneční stan a mnoho dalších možností bylo každý den k dispozici od 11 do 18 hodin. Každý si mohl vybrat zda se zapojí, či jen tak bude korzovat nebo odpočívat s přáteli. Nad rámeč nabízených aktivit bylo běžné, že si mnohé skupiny, ať

těch kteří se znali a přijeli spolu, nebo šlo o nově vybudovaná přátelství, vytvářeli vlastní program. Ať už to byly hry, tance, zpěv, výroba roztodivných věcí, vše účastníci pojímali s nadšením a kreativitou, jak se na správné tensigáře patří.

Přes širokou paletu alternativních programů byl kladen i důraz na programy společné. A tedy na hlavním podiu probíhalo ranní Singspirationa (o něm více později), které mělo za cíl lidi probrat po snídani, pobavit, a naladit je na biblický impuls dne. Dále Morning show, které bylo pásmem písní a právě zamýšlení nad tématem dne (variace na motto celého festivalu) a také večerní program. Ten nabídl například koncert Ten Singu Norsko, párty k oslavě 25 let Ten Singu v Německu, United colors of ten Sing – tedy prezentaci jednotlivých 19 států zastoupených na festivale, či chválicí noc, kdy si každý mohl vybrat z nabídky 5 různých pojetí bohoslužby či meditace.

Jeden den byl věnován programu mimo festivalový areál. Přes lákavé možnosti plavání, výletů, skanzenu, létání na větroni, jízdy na kanoích a dalších, jsem se rozhodl navštívit továrnu na výrobu Volkswagenů. Téměř mužská výprava (byla s námi jedna žena) pro-

Šla velké výrobní haly a mimo jiné jsme se dozvěděli, že koncert VW vyrobí na světě denně 16 tisíc automobilů. Docela dost, co? No a jak jsem se kochal novými Volkswageny a jejich komponenty (převodovkami), tak jsem asi urazil své auto a po návratu z Německa zjistil, že můj starší Volkswagen přestal jezdit.... právě kvůli rozbité převodovce.

Celého festivalu se zúčastnilo 60 Čechů. Převážná většina z nich byla součástí výpravy letošního československého Ten Singového tábora, kde nacvičili koncertní program a tedy je čekalo i společné vystoupení zde na festivale. A to v rámci večerního programu – late night, což s podařilo jen 8 skupinám. Náš Ten Sing si to ale zasloužil. Více než hodinu dlouhá show, kdy z podia sršela

energie, zářily úsměvy a bylo vidět, že každého to baví a dává do toho vše, nadchla velký počet diváků. Ani bych nespočítal, kolik „starých“ tensingářů a dlou-

holetých vedoucích napříč Evropou, které pamatují ještě ze své tensingové kariéry, mi řeklo, že „ten váš český Ten Sing byl nejlepší“. A to je jen jedna část toho, čím česká výprava přispěla k programu. Majda, Vladka, Piri

s československou kapelou rozjžděly každý den festival při shora zmíněném singspiration. Ač se jednalo o ranní program, bylo vždycky (dobře, ne hned na začátku ☺) plno. Smršť písní, společného tance a seznamovacích her (pro 2 000 lidí!) se na nás valila z podia.

Dalším místem, které bylo s Čechy nedílně spjato byl taneční stan. Na jeho dramaturgii se podíleli nejen ti, kteří byli na táboře, ale přijely díky němu i další účastnice z Čech. Každý den, především večer, byl věnován jinému hudebnímu stylu. Nechyběly

ani převleky hlavních akterek a každý večer se takto bavilo několik stovek lidí.

Nelze zapomenout ani na to, že český zástupce – Štěpán Černý byl součástí hlavního přípravného týmu. Prostě a jednoduše, bez českých tensigářů by festival nebyl tím, čím byl. Jako odrostlý tensingář, kterému prošli rukama ještě někteří současní vedoucí, jsem se dmul pýchou, jak jsou ti naši tensingáři schopní, jak jsou nedílnou součástí evropského tensingového hnutí a jak semínko, které bylo zasazeno na začátku 90. let přináší ovoce, roste a je téměř tak dokonalé, jako norské, které jsme my jako mladí obdivovali.

A závěrem ještě jeden výrazný dojem. Německá organizace festivalu byla precizní a typicky Německá ☺. Zákaz chození naboso, abychom náhodou nešlápli na vosu, před každým nástupem na podium školení, co vše se nám tam může stát, při náznaku deště bylo třeba vypnout vše co mělo napájení na elektřinu apod. Na druhou stranu považuji za výborné, že všech 2 200 lidí jedlo z porcelánových talířů s normálním přiborem a pilo z hrnků – ano systém myček byl dokonalý – a tedy nebyl prakticky žádný odpad. Tomu pomáhal i systém vratných PET lahví a další německé vychytávky. Prostě německá organizace se nezapřela a i díky ní byli všichni spokojeni.

Festival mě ujistil o tom, že Ten Sing a YMCA jsou opravdu bezva a nabízí mladým mnoho z toho, co jinde nenajdou. Díky všem, kteří festival připravili!

Miki Erdinger, Ten Sing Fossil, foto: Filip Rajnoch

Ideály tělovýchovy

Není dokonalého tělovýchovného systému, který by neměl ideálů, ku kterým směřuje. Ideální tělovýchova má zahrnovat všechny strany lidské bytosti. Tělovýchovný systém, jenž učinil si až už výhradně nebo v prvé řadě cílem vybudování nebo posílení těla a nepečuje o potřeby rozumu a duše, nevyplní nikdy svého poslání.

Tělovýchova směřuje cestami cviku, her a výchovy k dostižení nejvyššího stupně tělesné, rozumové a mravní výkonnosti jednotlivcovy, t. j. v podstatě k vytvoření nejlepšího typu občanského.

Slovo tělovýchova označuje přirozeně studium potřeb lidského těla, ale při studiu tomto musíme vždy pamatovat na vztah tělesných, rozumových a mravních stránek jednotlivcových. Každá z těchto stran je v úzkém vztahu k oběma ostatním a opomenutí druhých dvou stran nese s sebou vznik jednostranné osobnosti.

Všimněme se těchto charakteristik a jejich vzájemného poměru:

Prvním požadavkem dobře zaokrouhlené tělovýchovy je dobrá znalost funkcí a potřeb tělesných. Už v nejrannějších dnech dětství lze dítě vyučovat tělovýchově: Dávati mu prostá pravidla čistoty a dobrých návyků. Při dalším vzrůstu děcka pokračuje i tělovýchova: Učíte děcko všimati si toho, co tělo vyžaduje v různých obdobích tělesného vývoje, aby tak poznalo příčiny a důvody právě pečlivosti a uvědomilo si následky nevyšímavosti.

Posvátnou povinností každého otce a učitele je vlévat do mladých a vnímavých myslí dítek poučení o správné životosprávě a poukazovati na to, jaká odměna čeká ty, kteří budou dbáti tohoto poučení a jaký trest stihne ony, kteří nedbají nejvyššího daru Božho: těla.

Dalším ideálem, ke kterému míří pravý program tělovýchovný, je poučení o nutnosti a ceně hry v životě chlapců a dívek, mladých mužů a mladých žen. Děti, které vyrostou v pravém ovzduší, kde může se vyvinouti jejich pud hrací, jsou mnohem méně náchylny k zločinnosti. Proto velikým a nejdůležitějším ideálem tělovýchovy je instruovati rodiče a učitele, aby ocenili dle skutečnosti vlastní cenu hry v životě dítek a postarali se při-

tom, aby dítě mohlo si hráti v prospěšném okolí, pod pravým vedením a řádným dohledem. V prvních letech dětství je zapotřebí jen velmi malé kontroly. Největší otázkou je místo ku hře. Později, když už děti vyrůstají, je potřeba jisté kontroly jasná, poněvadž v tomto období – řekněme od 7–14 let – vyvíjí se charakter právě tehda, kdy dítě si hraje s druhými dětmi.

My však nechceme program her omeziti pouze na dítky a mládež. Je-li to vůbec možné, má býti hra pro všechny. Jaký může býti větší ideál tělovýchovy nad onen stav, kdy každý dospívající hoch a každá dívka schopná zúčastniti se nějakého tělesného cviku bude znáti řadu her a pochozí, jaký význam mají hry a sport pro zdraví lidské?

Třetí ideál tělovýchovného programu je výchova charakteru sportem. První styk dítěte se světem, s bližními, nastává ve hře.

Sobecké dítě musí se naučiti ustoupiti druhým, chce-li nalézt kamarády pro hru. Dítě se naučí velice brzy, že nebude míti nikoho, s kým by si hrálo, nechce-li hráti poctivě, hněvá-li se po prohře, nebo vzdává-li se uprostřed hry. Každé dítě miluje společnost a naučí se proto chovati se k druhým slušně, chce-li, aby druhí si s ním rádi hráli.

Při dalším vývoji hry a zábavy ve sportovní zápasy dětí starších, vlastnosti čestné hry stávají se součástí dětského života. Sociální život jednotlivců je těsně spojen s hrou.

Dítě, které se naučilo řádnosti a čestnosti na poli hry, přejímá tyto vlastnosti do celé své přirozenosti a přenáší je do světa, který leží mimo hřiště.

Ale člověk se učí ještě mnohemu jinému v tělovýchově.

Mnoha věcem, jež se dotýkají více jeho samotného, nežli jeho vztahů k druhým. Mírním nauku sebekontroly, trpělivosti, soustředěnosti, přesnosti, rozmyslnosti, dobrého úsudku, lokálnosti, obětavosti, ochoty a rozvahy. Není ženy ani muže, kteří by se byli delší dobu zúčastnili nějaké tělovýchovné činnosti a při tom nezískali aspoň jedné z těchto vlastností.

Proto je naším ideálem, aby náš program her a sportu tříbil charakter všech, kteří se ho zúčastní, a aby nauka získaná na hřišti, přenesla se do veškerého života, a aby svět byl oblažen vždy větším počtem sportovců, mužů a žen, kteří poznali a uplatnili zásadu čestné hry, a vše to, co Angličan zove fair play.

Dalším ideálem tělovýchovy je poučení lidí o tom, v jakém vztahu jsou tělo a duše. Cílem tělesné výchovy je posílení tělesné mohutnosti a zdraví. Zdůrazňujeme vliv tělovýchovy na vývoj charakteru. Ale je tu stále ještě jeden bod, jehož jsme se nedotkli a tímto bodem je konstatování faktu, že tělo je chrámem duše. Tělesný stav člověkův může dosáti největší dokonalosti, rozum může být znamenitě bystrý, charakter muže nebo ženy může být velmi dobrý, pokud se týká jejich poměru

k druhým lidem, není-li však při tom všem povědomí Boha, charakter lidský zůstává kusý. Jinými slovy: Budiž naším ideálem, aby všichni muži a ženy pochopili a ctili své tělo a snažili se zdokonaliti svůj tělesný stav řádným životem a zdravým, osvěžujícím sportem hra budiž lidem učitelkou charakteru, a mějmež na paměti, že lidské tělo je chrámem lidské duše, že bez duchovního života je tělesná podstata člověka neúplná a nedokonalá.

*Lewis W. Riess (ředitel tělovýchovy Ymky v Československu), doslovný přepis včetně gramatiky.
Z archivu YMCA, 20. léta 20. stol.*

YMCA v ČR vydala sborník z konference

YMCA v proměnách času

k příležitosti 20. výročí obnovení činnosti
po pádu komunismu.

Obsahuje řadu zajímavých příspěvků o historii i současnosti YMCA.

K dispozici zdarma na YMCA v ČR – ústředí,
další informace na www.ymca.cz.

I v roce 2011 s YMCA do zahraničí!

**Konec léta a prázdnin nemusí nutně znamenat konec dobrodružství spojených s cestováním!
Proto k Vám zahraniční sekretariát YMCA v ČR přichází s následující nabídkou pobytů:**

- ▶ Dánská střední škola **Loegumkloster** naléhavě hledá 2–3 české studenty na podzimní semestr (23. 9. – 17. 12. 2011). Další informace naleznete na stránkách www.ymca.cz/zahranicni-programy/hojskole/ nebo na mailu ymca@ymca.cz.
- ▶ Krátkodobé pobyty nabízí **Synergy Group**, která pořádá tradiční sebepoznávací kurzy v nadaci Olde Vechte v nizozemském Ommenu. V současné době jsou volná místa na tyto kurzy:
 - Basic Synergy Training – „Event Wise“: First step personal development training, 21.–27. 11. v Ommenu, bez omezení věku nebo země, přihlásit se může kdokoli!
 - Advanced Synergy Training – „Choice“: Second step personal development training, 1.–6. 11. v Ommenu. Určeno pro ty, kdo již absolvovali basic synergy training.
 - Coaching Training – „Training for Practical Communication and Coaching“: Praktický nácvik komunikace pro pracovníky s mládeží. 7.–13. 11. 2011.

Aktuální nabídku naleznete na www.s-gr.com.

- ▶ YMCA v ČR Vás jako vysílající organizace **Evropské dobrovolné služby** může poslat na dlouhodobý pobyt do neziskovky jinde v Evropě. Další informace najdete na www.mladezvakci.cz, celé spektrum dobrovolnických pozic pak na www.evsvdatabase.eu. S hledáním rádi pomůžeme. S dotazy či připomínkami se bez váhání obraťte na Alžbětu Čechrákovou – zahraničního sekretáře YMCA v České republice na ymca@ymca.cz nebo tel: 224 872 044.

Nejlepším pramenem informací o zahraničních programech v YMCA je stránka <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy>, novinky můžete sledovat také na facebookovém profilu YMCA v České republice.

Pozor!

Také letos proběhne tradiční

SeZam 2011

(Setkání zaměstnanců YMCA)

a to 8. listopadu v Praze! Témata: 1. Finance, 2. Náměty pro aktivity.

Příhlášky a podrobnosti sledujte na webu ymca.cz a ve svých e-mailech v nejbližších dnech.

Pohov!

Hlavní hygienik Michael Vít sondoval podmínky letních táborů: V pořádku, dětem to tam svědčí.

(PRAHA, 22. srpna) – V pořádku. Tak by se dal stručně shrnout pohled hlavního hygienika ČR Michaela Víta na zázemí dvou vytipovaných dětských letních táborů, které 19. srpna 2011 navštívil. Na inspekční cestě ho doprovázeli ještě jeho kolega z odboru ochrany veřejného zdraví Ministerstva zdravotnictví Jaromír Hrubý, místostarosta Junáka Petr Vaněk a předseda České rady dětí a mládeže (ČRDM) Aleš Sedláček. Smyslem jejich „spanilé jízdy“ bylo ověřit si namátkou a přímo na místech samých, že vedoucí táborů, na nichž již tradičně kolem 200 000 dětí ročně tráví část svých letních prázdnin, z hlediska hygienického nic nezanedbávají.

První zastávkou byl tábor Ymky v zalesněné krajině u Nového Města nad Metují na Náchodsku. Podle vedoucí Miroslavy Homolové ho YMCA využívá nějakých 14 let; slouží především k rekreaci rodin s dětmi různého věku včetně těch nejmenších – a tomu odpovídá i programová skladba. „Skupiny jsou zaměřené na rozvoj partnerství,

rodičovství a témata týkající se rodiny,“ zobecnila Miroslava Homolová zacílení aktivit, nabízených momentálně třem desítkám dětí, jejich maminkám a tatínkům.

Z pohledu hlavního hygienika šlo vlastně o stavební objekty, respektive chatky, kde probíhala svébytná forma tábora: rekreační akce rodičů s dětmi. „Tábor byl zajímavý i tím, že měl ve svém zázemí například tělocvičnu, kde mohli hrát různé hry, třeba volejbal nebo fotbal. Pevná kuchyně byla velice dobře vybavena pro danou organizaci a já si myslím, že naprosto splňoval požadavky, které na letní rekreaci pro děti máme,“ vyjádřil svůj názor Michael Vít.

V případě druhého tábora šlo o „skautskou klasiku“ se vším všudy. Na lesní mýtině nedaleko obce Zderaz na Chrudimsku stála dvě indiánská týpí a za nimi typické podsadové stany. Staly se dočasným domovem pro 22 dětí a šestici dospělých z 3. oddílu skautského střediska Slatiňany se sídlem v Orli a 1. smečku chrudimských Vlčat. „Tady to je naprosto jasný skautský tábor, který splňuje minimální požadavky z hlediska

zdraví tak, jak je máme definováno. Klasické stany s podsadou, kde je izolace od země; je tu klasický velký stan, kde by eventuálně bylo možno odizolovat děti, které by byly nemocné; naprosto spartánské sprchy z bývalých CO-zásob... Myslím si, že to je tábor, kde se děti vrací z té konzumní společnosti k tomu, aby se řekněme uměly o sebe postarat," zhodnotil junácké prostředí hlavní hygienik ČR.

„Ukrojit chleba, namazat rohlík – to pro děti z první, druhé třídy je docela problém,“ poznamenal během prohlídky tábora jeho vedoucí Miroslav Brabec–Konis. Návštěva si tam kromě pečlivě vedené dokumentace všimla třeba terčů pro vzduchovku, pro lukostřelbu, unikátního dřevěného kolotoče a na potoce stylového mlýnku, jakých se vidí už málo.

„Já jsem rád, že s panem doktorem Vítem a s panem doktorem Hrubým jsme měli opět po roce možnost podniknout takovou cestu. Snažíme se neustále monitorovat, jestli vyhláška pro pořádání zotavovacích akcí byla nastavena tak, aby byla k užítku věci: aby zbytečně neomezovala, ale aby plnila svůj účel. Totiž chránit děti a rodiče před výskytem možné infekce a jejich eventuálních důsledků,“ shrnul za ČRD M Aleš Sedláček.

Letošní cesta hlavního hygienika volně navázala na jeho loňskou návštěvu tří dětských táborů. Michael Vít se tam jel tehdy mj. přesvědčit o skutečném účinku chystaných změn v příslušné vyhlášce týkající se tzv. zotavovacích akcí. Jeho mise tehdy měla jako vedlejší efekt rozptýlení obav zkušných táborových praktiků

z dopadu legislativních změn na běžný táborový chod. Zmíněné novinky v hygienické vyhlášce, avizované v létě 2010 médií, se nakonec ukázaly být v souladu s představami zneklidněných vedoucích. S odstupem času se dá dokonce říct, že poplašné zprávy hovořící bezmála o soumraku tradičního letního táboření dětí, nastartovaly pravidelný dialog mezi ministerstvem zdravotnictví a ČRD M v dané oblasti.

Tisková zpráva ČRD M, foto: J. V. Hynek

UNIFY

THEME : "Uniting for the Kingdom"

Christian emphasis of YMCAs across Europe.

UNIFY will bring together Christians from across European YMCAs to network, share their experiences, pray and worship, to gain inspiration and discover new resources for delivering Christian emphasis work within their YMCAs.

Our hopes and prayers...

- To create an opportunity for YMCA people (paid staff & volunteers) to express their Christian faith within the context of the YMCA Movement.
- To help European YMCAs to strengthen their Christian identity and explore the potential for a European YMCA Christian Mission Network.
- **YOU** will be personally resourced to more effectively serve Christ in your personal life and in the YMCA.
- **YOUR** YMCA will be resourced and renewed with ideas and practical tools to help develop Christian emphasis work.
- **WE** will be unified as we celebrate together the richness in European Christian Culture.
- The event will feature keynote speakers from across Europe, workshops and seminars, time for reflection, Christian resources exhibition and visits to local YMCAs

Kings Park, Northampton, England
12th-15th January 2012

Cost €200*

For details on booking your place at Unify please visit www.ymca-unify.co.uk
For general enquiries, please contact Grace on unify@wbymca.org.uk

**Approx £175, additional single room supplement applies.*

If you are able to contribute a free place for someone or any amount to the bursary fund please email us.

If you wish to apply for a bursary please see website for details.

Conference language will be in English

Organised by a partnership of UK YMCAs (supported by the 4 National Councils),
Munich YMCA & the European Christian Orientation Group (YMCA Europe)

YMCA T. S.

Představujeme kolektivního člena YMCA

YMCA T. S. (táboření a skauting) přináší aktivity, které jsou řekněme tradičnější – takové, s nimiž se setkáváme v YMCA od jejího počátku. A jelikož je můžeme datovat přibližně do podobného období, jako počátky skautingu, nemusíme se vůbec spojením těchto dvou slov bránit. Především bychom měli YMCA T. S. rozdělit na její hlavní dvě větve: táborovou a skautskou.

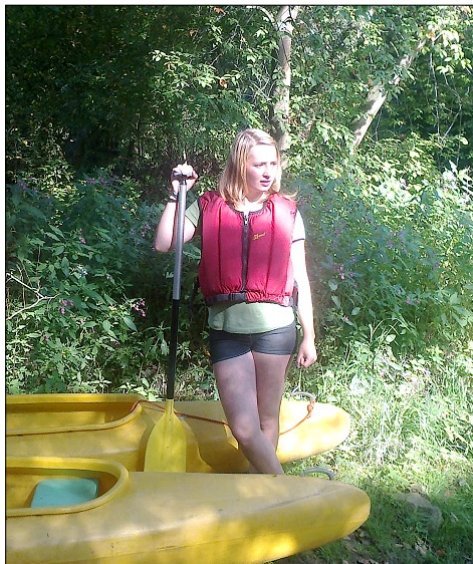
Táborová sekce volně navazuje na tradici klasických ymkařských táborů. Ty započaly ještě za starého dobrého Československa, v roce 1921, na Sázavě, dnes známé jako Masarykův tábor. Po revoluci, od roku 1992, pak začala pořádat i tábory pro širokou veřejnost a rozhodně se stále těší oblibě. Zmíňme především Milana Hubáčka, bývalého dlouholetého táborového sekretáře, který velmi napomohl rozšíření táborových akcí po vzniku naší republiky. Nejen díky němu, ale i dalších bezmála 1600 dobrovolníků, prošlo tábory YMCA za posledních 10 let přes 11 000 dětí. Tento rok tak proběhla např. již 20. sezóna táborů na Kláskově Mlýně na Třebíčsku.

Táborové aktivity mají velký socializační účinek na dnešní mladé lidi, v Kristu a Jeho společenství je pak rozšířen ještě o duchovní aspekt. YMCA si je toho vědoma a tato dlouhá tradice je motivací pro dnešní vedoucí, posouvat úroveň a kvalitu táborů dál. V rámci letních měsíců se tak snaží myslet na základní tři aspekty, kterými jsou rekreace těla i ducha, socializace mladých ve společenství vrs- tevníků a motivace a podněcování nových možností.

O vedení a program tábora se starají zkušení vedoucí, kteří podstupují předtáborové soustředění, v případě hlavních vedoucích pak školení akreditované MŠMT. Není tedy třeba obav, že děti nebudou ve správných rukou.

Druhá část YMCA T. S. pod sebe sdružuje skautské oddíly sdílející myšlenkovou podstatu křesťanského skautingu. Své členy třídí v oddílech podle klasických pravidel na vlčata a světlušky, skauty a skautky a ty nejstarší, rovery. V současné době bychom pod správou YMCA T. S. našli 13 oddílů z moravské části republiky, tedy v okolí sídla sdružení.

Skautská sekce pod svá křídla bere i řadu mezioddřlových akcí. Jednou z nich je např. SkaZa (Skautský závod), budující přirozenou soutěživost mezi jednotlivými oddíly a zároveň přinášející možnost se vzájemně poznat. Další velmi úspěšnou aktivitou je pak PraSe (pracovní setkání), především pro ty starší, kteří chtějí nabýt pokročilých vědomostí.

Pro celkové vzdělání, jak už bylo zmíněno, pak probíhá pravidelné kurzy a školení. Především ve skautských oblastech, kde se vedení hierarchicky dělí do mnoha úrovní, je třeba dbát na dobré informování a vzdělání každého stupně vedení. Najdeme zde proto mnoho víkendových i týdenních akcí pro budoucí rádce a vedoucí oddílů.

YMCA T. S. je skutečně „mladým“ sdružením, pokud jde o věkovou strukturu členské základny. Z vlastní zkušenosti vím, jak to tam žije a kolik sportovních aktivit nabízí. Díky skautské praxi je zde možné okusit lanové, lezecké a jiné sportovní aktivity a tak ani kolemjdoucí nemusejí přijít o zábavu. K věcným informacím musím zmínit, že sdružení vzniklo v květnu roku 2001 při reorganizaci YMCA. V nynější době sídlí v Břeclavi a předsedou je Libor Pospíšil.

Filip Rajnoch, foto: J. V. Hynek

YMCA v České republice pořádá

Kurz činného člena YMCA

**Jsi běžným členem YMCA v ČR starší 16 let?
Účastníš se práce v YMCA alespoň 3 měsíce?
Podílíš se na programech a chodu Ymky?
Jsi činným členem nebo o tom uvažuješ?**

**Potom přijed' na historicky první
Kurz činného člena v rozsahu 25 hodin.**

**Kdy? 21.–23.10. 2011
Kam? Chata YMCA T.S., Čučice
(u Ivančic) – 30 km od Brna
Za kolik? ZADARMO!**

**Mezi témata kurzu patří vše, co se týká
YMCA a co Ti může být užitečné pro práci
v YMCA:**

- ▶ posílání YMCA
- ▶ stanovy a řády YMCA
- ▶ dokumenty YMCA - identita, společenství, programy,...
- ▶ práce v YMCA
- ▶ osobnostní rozvoj

**Tento kurz bude od roku 2012 povinný pro
všechny nové činné členy.
Účastníci dostanou materiály a osvědčení
o absolvování kurzu.**

Přihlašujte se do 14.10. 2011.

Více info a přihláška na www.ymca.cz.

Rozhovor s odstupujícím GS Miki Erdingerem

Po více než pěti letech odchází z funkce generálního sekretáře YMCA v ČR Miki Erdinger. Prozatím drží jeden primát – byl nejmladším GS v historii české YMCA.

Miki je velmi společenská, otevřená a srdečná osobnost, takže předpokládám, že ho nejen téměř všichni čtenáři Proteinu znají a to většinou i osobně, ale že dokonce vědí hodně z jeho názorů a postojů. Přesto bychom mu rádi, při příležitosti jeho odchodu z postu generálního sekretáře YMCA v ČR, položili několik vážně míněných otázek, dříve než se vystřelí na Vysočinu.

Co si myslíš, že se za dobu, po kterou jsi byl ve funkci generálního sekretáře, povedlo?

Teda, mám začít hned na začátku rozhovoru sebechválou? ☺ No dobrá... cizí mi to není. ☺

Jsem přesvědčen, že se dařilo ústředí dobře komunikovat, naslouchat a spolupracovat s místními Ymkami. Pak je to návrat ke společným aktivitám. Ať je to Setkání YMCA, SeZam, či školení. To že každý rok přijede na Setkání 150 ymkařů, kteří chtějí být spolu je úžasné.

Za velký úspěch považuji Výchovně vzdělávací systém, který jde do finálního schválení. Podobný dokument Ymce velmi chyběl. No a také mám radost, že se podařilo naší Ymku opět vrátit na čelo Ymek

v rámci Evropy. Vyřešili jsme to, co nám bránilo úzké spolupráci a nyní jsme velmi respektovanou Ymkou, která je jedním z hlavních partnerů Ymce Evropy. Podobná věc se podařila i na úrovni národní v rámci České rady dětí a mládeže, stali jsme se aktivnějšími členy a podílíme se na mnoha aktivitách na poli práce s dětmi a mládeží v ČR. Toto vše se samozřejmě nepodařilo jen mojí zásluhou, ale díky výborné práci zaměstnanců ústředí a dobrovolníků, kteří se do těchto činností zapojují.

Které body považuješ za důležité, aby se na nich dále pracovalo?

Rozdělil bych to na ty, ve kterých by se mělo pokračovat – zejména v akcích jako je Setkání YMCA, které podporují vzájemnost, dále zůstat silným partnerem na poli evropských Ymek a neztratit pozici v rámci ČRD (klidně ji i posílit).

Dále je třeba více pracovat na rozvoji celé Ymky v oblasti financí, určité jednoty, prohlubování identity Ymky napříč aktivitami. Nazval bych to jakousi vnitřní kampaní za přijetí ymkařství.

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

Jednak v tom, že je na co navazovat. Ať již historicky nebo napříč státy. Máme se kde inspirovat, nejsme neznámou organizací a společnost od nás již něco očekává. Další potenciál vidím v širokém spektru nabízených aktivit, kdy můžeme oslovovat lidi různých směrů, zaměření a zájmů. Ta paleta je tak široká, že nevěřím tomu, že by si někdo své místo v Ymce nenašel. ☺ No a samozřejmě v tom, že je to křesťanská organizace, která není vázána na určitou církev. Tím může nabízet křesťanský prostor bez předstudků a bariér. Křesťanství, které je nabídkou, které může každý zažít v Ymce, aniž by ho kdokoliv do něčeho nutil, je podle mě nejlepší cestou, jak jej představit.

Vidíš i nějaké slabiny v YMCA?

Paradoxně jde zároveň i o potenciál – a to je ta široká paleta, která má až někdy atomizační dopady. Jedni neví o druhých, mnozí se zajímají jen o svůj klub či kroužek a je těžké lidi k něčemu společnému nadchnout. Další slabinu vidím v nedostatku být částečně placených zaměstnanců, kteří by mohli řešit administrativní úkoly a být zájemným dobrovolníkům, kteří pak aktivity připravují. A dále Ymce chybí nějaký think tank. Tedy parta zkušených Ymkařů (třeba i bývalých funkcionářů), kteří by přemýšleli nad směřováním, a byli pomocným orgánem statutárů či ústředí. Někdy jsem měl pocit, že mám-li nějaký koncepční nápad či potřebu nějaké změny toho, co mě v Ymce trápí, jediným, s kým jsme to mohl více konzultovat byl Vojta či některý ze statutárů.

A které aktivity považuješ za perspektivní pro YMCA konkrétně?

Takové, které dokáží ze svého středu generovat budoucí vedoucí a ymkaře, kteří po ukončení svých aktivit pro svůj oddíl či klub nebo jinou aktivitu mohou přebrat otěže své místní Ymky nebo se zapojit do práce na celorepublikové úrovni. Být velký potenciál vidím v celoročně pracujících skupinách, mám zkušenost, že i účastník jednorázové akce byl ymkou zasažen a zůstal v ní.

Na co si myslíš, že by bylo dobré, aby si YMCA dala pozor?

Na ztrátu jednoty, na rozmělnění křesťanství a jeho vytrácení se. Na druhou stranu je třeba dát pozor, aby křesťanský akcent nebyl tak silný, že by potlačil otevřenost a přinesl pouze jeden křesťanský směr, či pojetí křesťanství.

Co si z YMCA odnášíš?

Nespostřebované vizitky, jednu propisku, několik darů od zahraničních partnerů a 64 výplatních pásek. ☺ Ale nejen to. Jsem Ymce vděčný téměř za vše co jsem se v životě naučil a jaké zkušenosti jsem nasbíral. V Ymce rostu již od svých 14 let a naučila mě mnohému. Odpovědnosti, aktivnímu přístupu, lásce k lidem, otevřenosti

k jiným církvím, naučil jsem se tu anglicky, ekonomickou agendu, poznal mnoho lidí u nás i v zahraničí. A mohl bych dál jmenovat, co všechno mi dala. Proto z Ymky neodcházím. Dál chci zůstat aktivním Ymkařem, dobrovolníkem na místní, národní či mezinárodní úrovni a dále se podílet na práci tak skvělé organizace jakou Ymka je. Odnáším si totiž také vědomí, že Ymka je plná skvělých lidí, kteří se rozhodli dělat něco pro druhé a z jejichž práce, mnohdy dobrovolné, se mohou radovat druzí.

Polož si nějakou otázku a rovnou na ni odpověz! Proč a kam nám z Ymky Miki odcházíš?

K odchodu jsem měl dvě motivace. Jednak jsme se s manželkou rozhodli přestěhovat do vlastního domu se zahradou, a ten je ve Žďáru nad Sázavou, a za druhé jsem chtěl nastoupit na vikariát, tedy na jakousi roční farářskou praxi nutnou před tím, než bych se mohl stát samostatným farářem. Od října tedy nastupuji do sboru v Sázavě u Žďáru. V kraji Vysočina ještě Ymku nemáme, tedy kdo ví, zda se tam na nějaké ymkařské časy již neblýská... že bych již slyšel znít sbor Ten Singu Žďár??? ☺

Za rozhovor děkuje Vojtěch Berger a Jaroslav V. Hynek

Rozhovor s nastupujícím GS Radkem Novotným

Od září letošního roku nastupuje do funkce generálního sekretáře YMCA v ČR Radislav Novotný. I jemu náleží jeden primát – může se stát prvním GS, který ve funkci vydrží celé jmenovací období, které je dle stanov YMCA šestileté.

Radek je členem Oikumené-Akademické YMCA, je mu 35 let. Vystudoval ETF UK obor Evangelická teologie a dosud pracoval jako kazatel Evangelické církve metodistické. Má však i řadu dalších zkušeností z neziskového sektoru, je např. zakladatelem centra pro podporu rodiny SKP Klubíčko v Litoměřicích. Jeho funkční období mu začíná 15. 9. 2011.

Někteří členové Ymky se s tebou měli možnost setkat na Setkání YMCA nebo jednání ústředního výboru. Co bys o sobě řekl i těm ostatním, aby si tě dokázali trochu představit?

Mám rád lidi každého věku. Baví mě pracovat s mladými, s dětmi, ale i se staršími. Bez sportu si nedovedu představit svůj život, a tak běhám, hraju fotbal, občas si zajdu zacvičit do posilky atd. Hudbu miluju, nejraději hraju worship. Co je pro mě nejdůležitější je moje rodina, manželka Lenka, dcera Karolínka (4) a syn Kryštůfek (1). Moje životní poslání je pomoci co nejvíce lidem objevit Krista a zaplnit nebe! ☺

Do Ymky přicházíš spíše jako nováček, nebyl jsi zapojený do žádných funkcí, vidíš to jako svoji výhodu či nevýhodu?

Záleží jak v čem. Rozhodně výhoda je, že mám čistou hlavu, nezátíženou minulostí, mám čerstvou chuť se zapojit a udělat pro Ymku (Ymkaře) maximum. Těším se na nové lidi, nové výzvy a vzájemné obohacení. Nevýhodou je, že se budu muset mnohem déle zapracovávat, déle se zorientovávat a věnovat mnoho času, abych objevil, co a kdo ode mě očekává.

Na co bys chtěl navázat v práci bývalého GS a co bys chtěl ve své práci akcentovat?

Miki je GS pro lidi. Má vynikající komunikační vlastnosti, vždycky je pozitivní, nabitý elánem. Je to mladá tvář, která motivuje další mladé, aby se zapojili do společného díla. Myslím, že právě v tomto je skvělým vzorem nejen pro mladé, ale i pro starší.

YMCA je především pro mladé a mladé lidi má oslovovat a získávat je pro vyšší hodnoty, než nabízí naše materialistická společnost. Tím může přispět rozvoji společnosti, jak ve vztazích mezi lidmi, v péči člověka, o sebe sama, stejně tak může pomoci k duchovním zralosti.

Které body považuješ za důležité, aby se na nich v nejbližším období pracovalo? Kdybys mohl, co bys od zítřka v YMCA změnil?

Kdo mě zná, ví, že nejsem žádný zpátečník. Přesto si myslím, že by chtělo oprášíť – proč YMCA vznikla, jakou vizi měl George Williams, čím chtěl, aby YMCA tomuto světu prospěla atd. Nejsem střelec, mám sice pár nápadů, ale vše má svůj čas. Nechci předbíhat události. Takže se chci nejdříve rozhlédnout, seznámit se. A pak – mám raději práci v týmu – v jednotě je síla. Musím tedy počkat, až budeme tým, pak zjistím, jak můžu pomoci naplnit naši společnou vizi. Vidím v budoucnosti Ymkaře, kteří ví, kdo jsou a jsou hrdí, že se účastní něčeho, co pozitivně mění naši společnost, svět, ve kterém žijeme. Přál bych si, aby každý Ymkař znal cestu ke Kristu a znal cestu ke člověku. To ale sám nezmužu. A cítím, že každý má právě v tomto svou největší svobodu a je na každém z nás, jak ve svém rozvoji harmonie ducha, duše a těla porosteme.

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

Vždycky jsou to lidé. Dobrovolníci! Přátelé našich přátel. YMCA má úžasnou myšlenku, které podle mě, naprosto přesně sedne do naší doby. Propagovat Ymku znamená propagovat zralého člověka, který se orientuje, je fyzicky zdatný, vzdělaný a jen tak ho nic nerozhází. YMCA může připravit mladého člověka na život lépe než jakákoliv jiná organizace. Není úžasné být součástí tohoto poslání? Proto potenciál jsi ty i já, když spojíme své síly a půjdeme za stejným cílem.

Vidíš i nějaké slabiny YMCA?

Na to je moc brzy se ptát. Obecně řeknu: Pokud v našich vztazích převládá naše negativní stránky, nevráživost, závist, nepřejícnost, zaměření se na sebe a na svůj píseček, pak nám bude chybět vzájemné povzbuzování, radost z práce, tah na branku a vzájemná láska. Skutečnou slabinou a překážkou můžeme být hlavně my sami. Zevnitř rozvrácený dům neobstojí. Nejlepší lékem je na to pokora. Ale to se snadno řekne... Kdy už je člověk vlastně pokorný?

Co si myslíš, že můžeš do YMCA přinést – vnést, který úkol před sebou vidíš jako nejdůležitější?

Chtěl bych se nějak společně dopídit jasně vize pro Ymku. Jaké budou naše dlouhodobé, středně a krátkodobé cíle? Kde chceme za 10 let být? Jak tam dospějeme? Každý jsme jiný, jsme jiná část celkového obrazu. Asi patnáct lidí mi řeklo, že mi tato práce naprosto padne jak „ulita“. Myslím, že mají na mysli mou kreativitu, tah na branku, organizační schopnosti a chuť dřít na padrť, do roztrhání těla.

Polož si nějakou otázku a rovnou na ni odpověz! Čím jsi chtěl být, když jsi byl malý kluk?

Já chtěl být popelářem, pak hasičem (nebo policajtem) a nakonec „veterinářem“ – tedy doktorem zvířat. Nakonec – tedy budu dělat tak trochu všechno a trochu jinak. Asi budu v příštích letech dost uklízet (po jiných). GS prý také hodně hasí. Měl by i „pomáhat a chránit“, ale hlavně GS pomáhá léčit. A to bych si přál... být trochu všem ku prospěchu...

Za rozhovor děkuje Vojtěch Berger a Jaroslav V. Hynek

Pokus o obnovení YMCA v 60. l. a obnovení v letech 90.

Připomínáme si dnes 20. výročí práce Ymky u nás. Její práce samozřejmě nezačala teprve před dvaceti lety, ale má mnohem delší historii. A je to historie zajímavá i pohnutá, protože její práce byla několikrát násilím přerušena a znemožněna. Stavět na troskách není lehké. Česká Ymka na nich začínala stavět několikrát.

Po prvních nesmělých pokusech v 70. letech 19. století, když se konečně podařilo rozběhnout činnost, tenkrát především ve skupinách mládeže luterské a reformované církve, přichází útlum během 1. světové války. Byla to ale právě Ymka, která odvedla obrovský kus práce při úsilí, jež vyvrcholilo sjednocením reformované a luterské církve u nás do Českobratrské církve evangelické 17. prosince 1918.

Působení Ymky mezi našimi legionáři (válečná Ymka) byla předrok k nové kapitole ymkařské historie, která se začala psát v roce 1921, a to především zásluhou presidenta T. G. Masaryka a jeho dcery Alice, kteří iniciovali jak příchod několika desítek ymkařských sekretářů z USA, tak masivní finanční pomoc, díky níž Ymka také velmi pilně stavěla.

To, co se Ymce podařilo během necelých dvou desetiletí vybudovat, dostalo těžkou ránu během okupace a 2. světové války. Poválečné nadšení vedlo k obnově činnosti, která ale byla znovu brutálně rozmetána, tentokrát komunistickými okupanty v roce 1951. Nastala dlouhá odmlka v činnosti Ymky.

Práce a ideály Ymky se ovšem nerozplynuly a nevymizely docela. Díky těsné spolupráci se Sdružením českobratrské mládeže evangelické (SČME) a Svazem nedělních škol (obě tato sdružení byla součástí Československé Ymky, ale především spolupracovníkům Ymky, sekretářům i dobrovolníkům, z nichž mnozí byli

pracovníci církve, faráři nebo učitelé teologie, se podařilo řadu ideálů a myšlenek Ymky přenést do práce s dětmi a mládeží v Českobratrské církvi evangelické. Počátkem 50. let začíná tradice tzv. letních brigád, organizovaných Komenského bohosloveckou fakultou a Synodní radou, kde se sice o Ymce nemluví, ale jejich duch je navýsost ymkařský. Společná práce i hluboké duchovní obecnství, rozhovory a diskuse, sport a hry, biblické programy, rozvoj těla, duše i ducha – jako by opsané z návodu, jak vést dobrý ymkařský tábor. Díky statečnosti a kreativitě mnoha lidí se podařilo zachovat to nejvzácnější, co Ymka měla, jejího ducha, i když „hlavička“ se musela transformovat.

Členy Ymky byli také mnozí profesori bohoslovecké fakulty. Myslím si, že stejné ymkařské kreativitě je potřeba připsat i to, že bohoslovecká fakulta sice uspořádala povinnou brigádu k 72. narozeninám J. V. Stalina, oficiálně uznanou a posvěcenou úřady jako příspěvek k budování socialismu, že při ní ale 45 posluchačů a profesorů zpracovalo několik tisíc slov do nově vznikající biblické konkordance. Biblická konkordance sama byla opět ymkařsky kreativně pojmenována: Mírový závazek biblické katedry.

Dobré ovoce, na které Ymka nasadila, tedy rostlo dál. Na další šanci svobodně pracovat pod svým vlastním praporem, čekala Ymka až do roku 1989.

Během pražského jara 1968 došlo k sice dalšímu pokusu o obnovu činnosti Ymky, a to jak obnovu činnosti velké Ymky, kterou inicioval Jan Apl, tak o obnovu Akademické Ymky, v níž se angažovali J. B. Souček a L. Hejdránek. V dubnu 1968 dokonce proběhla první setkání, Ymce ale nebylo ani v časech největší otevřenosti jara a léta 1968 dovoleno pracovat oficiálně. Všechny naděje se náhle a definitivně rozplynuly se příchodem spřátelených armád a jejich dočasným usazením se u nás.

Když byla počátkem 50. let zakázána Ymka ve všech komunistických státech střední a východní Evropy, zaměřila se pozornost celosvětové Ymky a jejího ženevského ústředí mnohem více na země tzv. třetího světa v Africe a Asii, kde došlo k obrovskému rozmachu ymkařské práce. Práce Ymka tím získala také nový akcent, zdůrazňující mnohem více sociální problematiku.

Přesto ale nikdy neutichly hlasy, které se ptaly na budoucnost Ymky ve východní a střední Evropě, ve státech za tzv. železnou oponou. Existovala řada neoficiálních kontaktů, především na půdě církví. To díky tomu, že církve zde, na rozdíl od Ymky, existovaly dál, a pod jejich křídly bylo možno konat celou řadu programů – i když to mnohdy nebylo jednoduché a bez osobního rizika pro organizátory i účastníky. Podpora křesťanské práce s mládeží, kterou Ymka je, proto přicházela často právě tímto kanálem.

Na konci 80. let, v atmosféře, kdy bylo možno o něco snadněji cestovat k nám i od nás, se narodil plán, jak pomoci Ymce v Čechách znovu začít zapouštět kořínky. Plán spočíval v tom, že v Praze vznikne mezinárodní turistická ubytovna, která bude sloužit především mladým lidem a různými církevními skupinám a návštěvám. Jako koordinátor programu měl být zaměstnán zahraniční sekretář, který by se díky tomu dostal do kontaktu s malými lidmi a skupinami mládeže u nás.

V září 1989 přijel do Prahy zástupce Evropské aliance YMCA, Dietrich Reitzner, aby se o věci pokusil jednat. Jednání vypadala nadějně. Při další návštěvě D. Reitznera už ale bylo všechno jinak. Psal se prosinec 1989 a Československou za sebou mělo listopadové události.

Změny, ke kterým došlo po tzv. sametové revoluci, otevřely Ymce nové dveře. Už na sklonku roku 1989 se schází skupina asi 15 pamětníků, a ti začínají pracovat na obnově Ymky. Brzy se k nim přidali další, už nejenom pamětníci a bývalí členové (nejmladším z nich bylo k šedesátce), ale také řada mladých lidí, křesťanů oslovených a inspirovaných posláním a cílem Ymky. V čele této skupiny stál Dr. Lubor Drápal. Vedle této iniciativy se objevilo i několik dalších skupinek, často velmi nejistého nebo pochybného původu i složení, které se buď postupně připojily, nebo zanikly.

Konference YMCA v proměnách času

proběhla dne 13. října 2010 v Národním památníku na Vítkově v Praze. Zazněla na něm řada příspěvků zajímavých řečníků. Všechny si můžete přečíst ve sborníku, který z této akce vychází právě v těchto dnech.

Příspěvek Michala Šourka, stávajícího předsedy YMCA v ČR přinášíme v tomto a následujícím vydání Proteinu, neboť bude k dispozici jen v elektronické verzi sborníku.

Velice brzy dochází k navázání kontaktů s pracovníky Světové aliance YMCA a Evropské aliance YMCA. 1. a 2. února 1990 se v Praze konalo výjezdní zasedání výboru Evropské aliance YMCA, kterého se účastnil také generální sekretář Světové aliance a zástupci Ymky z USA. Šlo o strategickou schůzku zahraničních ymkařů překvapených rychlostí vývoje událostí v „osvobozených zemích střední a východní Evropy“ a možnostmi, které Ymka v těchto zemích najednou získala.

Hlavním iniciátorem a motorem pomoci se stala evropská Ymka. Na podporu nově se rodících Ymek vytvořila Evropská aliance tzv. polní skupiny (Field Groups), které koordinovaly pomoc novým Ymkám v různých zemích. Ve skupině č. 3, která pracovala pro tehdejší Československo, byli zástupci Norska, Dánska, Švýcarska, Německa, Rakouska, Anglie, Kanady (Toronto) a USA, jejím koordinátorem byl zde přítomný Odd Bjornsen. Vedle něj patřil velký dík také tehdejšímu generálnímu sekretáři EAY Egonu Slopiankovi, a po něm nastoupivšímu Dolfu Wederovi ze Švýcarska, neúnavnému organizátorovi a kreativci. Největší roli ale nesehráli oficiální představitelé, nýbrž vojáci v poli. Pro českou Ymku měla klíčový význam při jejích prvních krocích práce už zmiňovaného Dietricha Reitznera, který několik let pracoval pro Evropskou Alianci YMCA (Iniciativa 5+2) s těžiškem v Čechách, na Slovensku, v Maďarsku a Transylvánii. Vedle D. Reitznera patřil do síně slávy tohoto prvního období také Michael Wardlow z Irska.

28. února byly Federálním ministerstvem vnitra schváleny předložené stanovy YMCA v Čes-

koslovensku a 2. března nabylo toto rozhodnutí právní moci. Schválené stanovy byly předpokladem k tomu, aby bylo možno podniknout další nezbytné organizační a právní kroky.

23. března 1990 se v zasedacím sále pražského hotelu Budovatel (dnes Prezident) konala ustavující schůze Pražské YMCA, prvního místního sdružení, které se účastnilo kolem stovky příslušně budovatelsky nadšených členů a příznivců Ymky. Po Praze brzy vznikla místní sdružení Ymky v Hradci Králové, Liberci, Brně a na několika dalších místech.

7. dubna 1990 se v Tyršově domě v Praze, za účasti 113 členů a příznivců Ymky z mnoha míst celého Československa a také generálního sekretáře Evropské aliance E. Slopianky, sešla ustavující schůze YMCA v Československu. Jako biblické heslo, které zaznělo při úvodní pobožnosti a mělo předznamenat nejenom jednání této ustavující schůze, ale celé další budování Ymky, bylo vybráno slovo ze Žalmu 127,1: „Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.“

Začátky Ymky byly značně dobrodružné, někdy překotné, spíše chaotické než přeorganizované, mnoho věcí – například otázka majetku – bylo velmi nejasných. Naše naděje pro Ymku ale vycházela z hluboké víry, že to nejsou lidé, jen lidé a především lidé se svými schopnostmi a obdarováními, ale také omezeními, nedostatky a slabými stránkami, kdo Ymku staví, ale že Ymka, která vzniká po letech neshody v Československu, je Boží dílo a Boží povolání, Boží stavba, na kterém z veliké a nepochopitelné Boží milosti smíme spolupracovat se svým Pánem a Spasitelem. Naše práce byla nesena prosbou, aby nám Bůh dával moudrost a sílu a my jeho dílo příliš nekazili.

V roce 1992 na celosvětovém shromáždění YMCA v Seoulu byla československá YMCA opět přijata za člena Světové aliance YMCA. Předcházelo tomu přijetí za řádného člena Evropské aliance YMCA v květnu téhož roku na valném shromáždění evropské Ymky v Holandsku.

Rok 1992 byl ovšem také rokem rozdělení Ymky. Ymka začala pracovat jako československé (tenkrát federální) sdružení. Nebylo to vždy úplně jednoduché, někteří členové slovenské Ymky velmi podporovali autonomistické snahy a někdy se to projevilo i v Ymce. Ymka díky tomu měla zvláštní strukturu: Existovala tu jednak Ymka československá, jejímiž členy byla všechny místní sdružení, a vedle toho Ymka slovenská, jejímiž členy byla pouze místní sdružení na Slovensku. Přesto všechno se nám dařilo pracovat ve veliké shodě a vzájemně uctě a pokoji.

S blížícím se očekávaným rozpadem Československa se ale rozdělila také československá Ymka. 7. listopadu 1992 se v Praze, v budově Ymky Na Poříčí, sešel ustavující sjezd Ymky v České republice. A začala vlastně další kapitola ymkařské historie. Svým způsobem by se dalo říci, že to je další začátek, a datum k oslavě, i když tentokrát to byl začátek bez přerušení navazující na to, co bylo. S dělením Ymky byl rozdělen také majetek: co bylo v Čechách, připadlo české Ymce, co bylo na Slovensku, na to získala práva slovenská Ymka. Slovenská Ymka získala vesměs pouze práva a naděje, protože majetek, který se do té doby podařilo Ymce získat (i když to byla a dodnes je jen menší část toho, co Ymce komunistický stát sprostě ukradl) byl vesměs v Čechách (Praha, Liberec, aj.). Česká Ymka se proto tehdy zavázala ústy svých představitelů, že bude ze svého majetku podporovat také práci Ymky na Slovensku. Jsem rád, že je to tak dodnes, i když nová generace Ymkařů dává s těžkým srdcem a méně, než kolik by se slušelo a patřilo na daný závazek.

Při takovém počtu dat je těžké se v nich vyznat a orientovat, a také určit, které z nich je nejdůležitější a hlavní. Možná by bylo dobré je Ymce raději slavit všechna. Pokud bychom nějak kreativně využila všechna data, kdy vznikala u nás, přidali k tomu vznik první Ymky v Londýně, vznik Světové aliance YMCA a třeba ještě nějaké další šikovné datum, můžeme slavit nějaké kulaté ymkařské výročí každý rok.

(dokončení příště)

Michal Šourek

ANKÉTA 4/2011

Které ovoce máte nejraději?Jablka či hrušky (85 hl.)Třešně či višně (67 hl.)Meruňky či broskve (58 hl.)Švestky či ryngle (67 hl.)Melouny (70 hl.)Tropické (68 hl.)Jiné (59 hl.)

Celkem hlasovalo: 474

*Zdroj: www.protein.ymca.cz***Komentář**

Z této ankety si odnáším dvě překvapení. Jedno jsem si uvědomil už při jejím zadávání. Udivilo mě, že jde základní ovoce rozdělit do plus mínus logických dvojic. Z výsledku mě překvapila obliba „domácího“ ovoce na úkor tropického.

Já sám jsem při hlasování velmi váhal, potřeboval bych ideálně kategorii „hrušky, meruňky, švestky, melouny a mango“. S tím se možná potýkala většina respondentů. Ale jak už to v životě většinou bývá, je nutné se v některých případech umět rozhodnout jednoznačně jen pro jednu volbu, s tím, že ostatních se tak holt vzdávám. Naštěstí v tomto případě jen v anketě, v reálu si naštěstí můžeme dopřát ovoce ze seznamu všechno.

Letní téma ankety tak máme za sebou. Pokud by vás zajímala odpověď na nějakou otázku, kterou bychom zveřejnili na webu Proteinu, tak napište!

*J. V. Hynek***Reklamní předměty YMCA**

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšité logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz.

Pozor! Nová trička YMCA s mottem „YMCA – prostor pro Tebe“ byla dotištěna. Máme nové velikosti, které v první várce nebyly! Nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, neboť jsou tam barevné fotky. Najdete tam i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor zásoby se krátí, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Členství v YMCA

YMCA je organizací dětí a mládeže. Od svého založení stojí na lidech, svých členech, dobrovolnících, sympatizantech, podporovatelech. Zároveň se dnes členství v nějaké organizaci příliš nenosí. Co znamená být členem YMCA? Napište nám svou zkušenost, svou motivaci, proč jste s Ymkou spojeni.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých pravidelných akcí. Uzávěrka je 20.10.2011.

Žihadlo 2011

Cena za nejlepší veřejně prospěšnou kampaň

NECHTE SE OCENIT...

Žihadlo 2011 je soutěží o nejlepší českou veřejně prospěšnou reklamu. Jejím pořadatelem je obecně prospěšná společnost Neziskovky.cz.

Pro koho je soutěž otevřena?

Pro nestátní neziskové organizace a příspěvkové* organizace z celé ČR, které

- jsou neziskovou organizací (občanské sdružení, obecně prospěšná společnost, nadace, nadační fond, církevní právnická osoba, příspěvková organizace*)
- medializují veřejně prospěšný projekt, který není starší 1 rok (kampaň byla realizována v termínu od 1. 9. 2010).

Kampaň může nominovat pouze zadavatel – nezisková organizace. Ocenění bude uděleno zadavateli i tvůrci, soška pouze zadavateli. Vítězné práce v jednotlivých kategoriích vybere odborná porota.

Uzávěrka soutěžních prací: 21. října 2011

Vyhlášení výsledků: 15. listopadu 2011

Soutěžní práce pošlete na adresu Neziskovky.cz, Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1, obálku označte „Žihadlo 2011“.

Soutěžní kategorie:

- A Tiskovaná reklama**
- B Televizní a kino spot**
- C Rozhlasový spot**
- D Internetová kampaň**

Ceny pro vítěze: plaketa a soška

NEZISKOVKY.CZ
vzdělávací a informační centrum

Příhláška: K dispozici ke stažení na www.neziskovky.cz.